

Sprawa C-309/10

Agrana Zucker GmbH

przeciwko

**Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft,
Umwelt und Wasserwirtschaft**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Verwaltungsgerichtshof)

Cukier — Tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 320/2006 — Artykuł 11 — Nadwyżka dochodów w funduszu restrukturyzacji — Przeniesienie do EFRG — Zasady przyznania kompetencji i proporcjonalności — Obowiązek uzasadnienia — Bezpodstawne wzbogacenie

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 28 lipca 2011 r. I - 7337

Streszczenie wyroku

1. *Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego — Tymczasowa składka z tytułu restrukturyzacji należna od przedsiębiorstw*
(rozporządzenie Rady nr 320/2006, art. 1 ust. 3 akapit drugi, art. 11)
2. *Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego — Tymczasowa składka z tytułu restrukturyzacji należna od przedsiębiorstw*
(art. 37 WE; rozporządzenie Rady nr 320/2006, art. 11)

3. *Akty instytucji — Uzasadnienie — Obowiązek — Zakres — Rozporządzenie ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego*
(art. 253 WE; rozporządzenie Rady nr 320/2006, motyw 2, art. 1 ust. 3 akapit drugi, art. 11)
4. *Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego — Tymczasowa składka z tytułu restrukturyzacji należna od przedsiębiorstw*
(rozporządzenie Rady nr 320/2006, art. 11)
5. *Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego — Tymczasowa składka z tytułu restrukturyzacji należna od przedsiębiorstw*
(rozporządzenie Rady nr 320/2006, art. 11)

1. Artykuł 11 rozporządzenia nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej należy interpretować w ten sposób, że tymczasowa składka powinna być pobrana w pełnej wysokości także w takiej sytuacji, gdy występuje nadwyżka dochodów w funduszu restrukturyzacji.

W istocie po pierwsze, art. 11 ust. 1 stanowi, iż przedsiębiorstwa, którym zostały przydzielone kwoty wpłacają za dany rok gospodarczy tymczasową składkę, której kwota jest określona w ust. 2 wskazanego artykułu za lata gospodarcze 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009. Po drugie, prawodawca Unii przewidział

możliwość nadwyżki dochodów z tytułu składki tymczasowej w stosunku do wydatków związanych z finansowaniem środków restrukturyzacyjnych, któremu to finansowaniu ma ona służyć, stanowiąc w art. 1 ust. 3 akapit drugi tego rozporządzenia, że wszelkie kwoty, które są dostępne w funduszu restrukturyzacji po sfinansowaniu wskazanych wydatków, są przenoszone do Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG). Zatem z treści owego art. 11 i systematyki rozporządzenia nr 320/2006 wynika wyraźnie, że składka tymczasowa powinna być uiszczona przez dane przedsiębiorstwa we wszystkich wskazanych latach gospodarczych i w pełnej kwocie.

(por. pkt 20–22; pkt 1 sentencji)

2. Artykuł 11 rozporządzenia nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej nie jest sprzeczny z zasadą przyznania kompetencji.
3. Artykuł 11 rozporządzenia nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej nie narusza w żadnym względzie obowiązku uzasadnienia.

Pobieranie tymczasowej składki należnej na podstawie owego art. 11 od przedsiębiorstw z tytułu restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie, stanowi środek wspólnej polityki rolnej, przyjęty zgodnie z art. 37 WE. Fakt, że po zakończeniu realizacji takiego wieloletniego tymczasowego systemu restrukturyzacji występuje nadwyżka dochodów, oraz że nadwyżka ta jest przenoszona do Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) na podstawie art. 1 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 320/2006, nie podważa kompetencji prawodawcy Unii w zakresie ustanowienia takiego środka i nie odbiera mu charakteru środka wspólnej polityki rolnej.

Bez wątplenia motyw 2 dotyczący zasad finansowania rzeczzonego systemu nie przedstawia powodów, dla których, zgodnie z art. 1 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 320/2006, wszelkie kwoty, które są dostępne w funduszu restrukturyzacji po sfinansowaniu wydatków, są przenoszone do Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG). Jednakże w dniu istotnym dla dokonania oceny zgodności z prawem tego aktu, czyli w dniu jego przyjęcia, możliwe do przyjęcia było wyłącznie wystąpienie ewentualnej rezydualnej nadwyżki w funduszu restrukturyzacji po sfinansowaniu tych wydatków. Zatem decyzja o przeniesieniu tej nadwyżki do EFRG, w którego skład wchodzi fundusz restrukturyzacji, jest rozwiązaniem o wyłącznie technicznym charakterze, które nie wymaga szczególnego uzasadnienia.

(por. pkt 37–39; pkt 2 sentencji)

- (por. pkt 29, 30, 32, 33; pkt 2 sentencji)
4. Artykuł 11 rozporządzenia nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system

restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, i pobranie tymczasowej składki nie mogą być uznane za są sprzeczne z zasadą proporcjonalności.

finansowanie przez producentów owego tymczasowego systemu.

(por. pkt 45, 46, 48, 50, 51; pkt 2 sentencji)

W istocie gdy prawodawca Unii jest zmuszony do oszacowania przyszłych skutków wydawanej regulacji, a skutków tych nie można przewidzieć dokładnie, jego ocenę można podważyć tylko wtedy, jeżeli w świetle informacji, którymi dysponował w chwili wydawania danej regulacji, okaże się ona w oczywisty sposób błędna. Wspomniana tymczasowa składka została zaś ustalona w zależności od przyszłych skutków systemu restrukturyzacji ustanowionego tym rozporządzeniem, przy czym skutki te nie mogły być przewidziane w sposób ścisły. Jednakże, ponieważ ocena wydatków i dochodów koniecznych dla ich zaspokojenia nie wydaje się w oczywisty sposób błędna w świetle informacji, które posiadał prawodawca wspólnotowy w chwili przyjęcia rozporządzenia nr 320/2006, gdyż rozmiar nadwyżki nie jest czynnikiem wystarczającym do wykazania zaistnienia takiego błędu, nie wdaje się, aby ustalenie tymczasowej składki było w oczywisty sposób nieodpowiednie do osiągnięcia założonego celu jakim jest

5. Pobranie drugiej raty składki tymczasowej za rok gospodarczy 2008/2009, przewidzianej w art. 11 ust 2 rozporządzenia nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, mimo wystąpienia nadwyżki w funduszu restrukturyzacji, nie jest pozbawione ważnej podstawy prawnej. W rezultacie pobranie tej raty nie stanowi bezpodstawnego wzbogacenia się Unii, które mogłoby być ważną podstawą skargi o zwrot, a w każdym razie nie można powołać się na nie dla potrzeb dokonania oceny ważności wskazanego art. 11, który jest podstawą prawną takiego pobrania. W istocie aby skarga o zwrot wynikająca z bezpodstawnego wzbogacenia się Unii mogła być uznana, konieczne jest wykazanie wzbogacenia się Unii bez ważnej podstawy prawnej oraz zubożenia skarżącego związanego z tym wzbogaceniem się.

(por. pkt 53, 54; pkt 2 sentencji)